

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSAGANAK LAPJA

XI. évfolyam, 250. szám

Ára: 50 fillér

Vasárnap, 1955. október 23.

MAI SZÁMUNKBÓL:

A MAGYAR ENSZ-TÁRSASÁG TÁVIRATA
AZ EGYESÜLT NEMZETEK SZERVEZETE
FŐTITKÁRÁHOZ (2. oldal)

KÉPEK A BOLGÁR GRAFIKAI
KIÁLLÍTÁSRÓL (5. oldal)

GYORSLISTA A II. BÉKEKÖLCÖSÜN HETEDIK
SOROLÁSÁNAK HARMADIK NAPJÁRÓL (4. oldal)

S z e g e d é l e t é b ől

Az ENSZ egyetemességéért

Tíz évvel ezelőtt, 1945. október 24-én lépett életbe az ENSZ 1945 júniusában, az Egyesült Államok-beli San Franciscóban aláírt alapokmánya, amely meghatározta azokat a célkitűzéseket, amelyek megvalósítása érdekében az Egyesült Nemzetek Szervezete immár egy évtizede igen eredményes tevékenységet fejt ki.

Még javában folyt a német és a japán fasizmus elleni, teljes győzelemmel végződött harc, mikor az 1945 februárjában, Jáltában tartott konferencián a Szovjetunió, az Egyesült Államok és Anglia kormányai elhatározták, hogy egy általános nemzetközi szervezetet létesít a béke és a biztonság megvédése érdekében. E határozat alapján még ugyanezen esztendő júniusában megalkult az Egyesült Nemzetek Szervezete, azzal a legfőbb feladattal, hogy — mint az alapokmány kimondja — „megszabaddítsa az eljövendő nemzedéket a háború csapásaitól, amelyek egy nemzedék életében két ízben is kimondhatatlan szenvedést okoztak az emberiségnek”.

Az alapokmány további pontjai előírták, hogy az Egyesült Nemzetek tagjainak feladata a nemzetközi béke és biztonság fenntartása, a békét fenyegető cselekmények ellen való együttes fellépés, a nemzetközi együttműködés fejlesztése, a tagállamok belügyeibe való be nem avatkozás. Az alapokmány értelmében az ENSZ tagjainak fel kell venniük sorai közé valamennyi békeszerető, az alapokmányban lefektetett kötelezettségeket teljesíteni akaró és teljesíteni képes államot.

Mint látható, az alapokmányban lefektetett elvek alkalmasak voltak és ma is alkalmasak arra, hogy a gyakorlatban történő megvalósításuk mellett az emberiség hosszú időre biztosítsa a békét, minden további fejlődés alapját. Nem az alapokmány hibája, hogy az ENSZ megalakulása után az események menete nem mindig az alapokmányok célkitűzéseinek és elveinek megfelelően alakult. Több alkalommal nem tudta megakadályozni az agressziót, nem tudta lefékezni a fegyverkezési hajszát. Kétségtelen viszont, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének tízévi munkáját sok pozitív eredmény igazolja. Szervei számos nemzetközi problémát tárgyaltak meg és ez elősegítette a különböző államok álláspontjának tisztázását egyes kérdésekben. Sok esetben sikerrel működött közre a nemzetközi viták megoldásában és lehetővé tette az ENSZ-tagállamok közötti szorosabb kapcsolat kialakítását.

Megállapítható, hogy a nemzetközi helyzet mindinkább kedvező alakulásával párhuzamosan egyre növekszik az ENSZ jelentősége is. A szervezet egyre többet tesz azért, hogy tevékenysége minél inkább megfeleljen magasrendű céljainak és elveinek. Különösen nagyjelentőségű az ENSZ jelenlegi, tizedik ülészaka, mivel az első közgyűlést nem számítva még egyetlen ülészak alkalmával sem volt annyira kedvező a nemzetközi helyzet, mint napjainkban. Kifejezésre jutott ez a közgyűlés jelenlegi ülészakának megnyitására elhangzott beszédekben, mindenekelőtt a négy hatalom külügyminiszterének felszólalásából. Fennállása óta az ENSZ még soha sem tűzött annyi megoldásra váró kérdést napirendjére, mint ez alkalommal, számszerűen hatvanat.

Ahhoz azonban, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete képes legyen az előtte álló nagy és sokrétű feladatokat megoldására, mindenekelőtt egyetemességének biztosítására kell törekednie. Mit jelent ez? Azt, hogy minden államot, amely eleget tud tenni az ENSZ alapokmányában lefektetett kötelezettségeknek, fel kell vennie tagjai közé. Jelenleg csupán hatvan tagja van az ENSZ-nek. Nem foglal helyet tagjai között a Kínai Népköztársaság, továbbá 16 európai állam, közöttük hazánk sem. Az a tény, hogy az emberiségnek közel egyharmada, még most sem tagja az Egyesült Nemzetek Szervezetének, sok mindent megmagyaráz, miért nem sikerült e szervezetnek korábban több célkitűzését megvalósítani.

A jelenlegi közgyűlés előtt álló, megvitatásra kerülő javaslatok egyike tagfelvétellel ajánlja azt a 16 államot — közöttük hazánkat is —, amely eddig felvételét kérte az ENSZ-be. 1947 óta immár nyolcadszor kérjük felvételünket az Egyesült Nemzetek Szervezetébe. Örövendetes, hogy kérésünket a Szovjetunió, Csehszlovákia és Lengyelország képviselőin kívül egyre több tagállam delegációja is támogatja. Ez lehetőséget jelenthet arra, hogy még az ENSZ jelenlegi ülészaka alatt elnyerjük a szervezet tagságát.

„Még sohasem volt ilyen nagy az Egyesült Nemzetek Szervezetének fellegősége — állapította meg Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere az ENSZ ez évi San Francisco-i ünnepi ülésén — a népek jövőjéért, a békéért és az emberiség jólétéért.” Nyilvánvaló, hogy csak az egyetemes ENSZ-nek áll módjában vállalnia e nagy felelősséget és megfelelni azoknak a követelményeknek, amelyek teljesítése elengedhetetlen felétele egy emberibb világ kialakításának.

„Burgonya-bolt” nyílik Szegeden

A Szegedi Szövetkezeti Zöldség-Gyümölcs Értékesítő Vállalat dolgozói november 7. napján új szakárudát adnak át Szeged dolgozóinak, a Párizsi körút 45. szám alatt, a Marx tér és a Kossuth Lajos sugárút közötti szakaszon.

Az új boltban téli tárolás-
ra alkalmas burgonya-fajtákat, vöröshagymát árusítanak majd. A válogatásból kikerülő takarmányburgonya is itt kapható lesz.

A burgonya-bolt — amelyet november első napjaiban nyitnak meg —, Csongrád megye első ilyen szakosított árudája lesz.

A tiztagú és egyakarató brigád a gazdaságosabb anyagkihasználásért

A Szegedi Falemezgyár egyik nagy hámozógépe körül csupa fiatal munkások forgolódnak. Maga a brigádvezető is fiatal, s ha nem állna ott fönn a gépen a kapcsolók mellett, könnyen elkeveredne a többi fiatal között. Csak hogy Reszta Miklós munka közben nem igen léphet le posztjáról. Ha mégis lejön, akkor rendszerint azért teszi, hogy valami hibát jótágyejen a gép körül. Mint most is: fúrcsán kattant a kés, Reszta elvtárs nyomban

megállítja a gépet,

mérgében mélyet szippant a munkaterem enyvszagú levegőjéből s egyenesen a gépbe fogott fához ugrik. Igen, ott a hiba. Valami háborúban eltévedt szilánk került a fába, s most ahhoz ért a kés. De nincs semmi baj, Kónyi Feri fűrgén kioperálja az avasodó acélszilánkot, s újra megindul a gép. A vékony, fehér falemez omlik a gépből, mintha egy végtelen vászoncsík folyna. Az egyik tekerő hirtelen a rolnira kapja a lemez végét, a másik pedig hajtja, hajtja a rolnit, szigorúan, de nem szertelenül.

Nagy zajjal jár a gép, nehézséget érteni. A gép zajától mégis sikerül kiszűrni a szavakat.

— Tízén vagyunk a brigádban... Ide a hámozóhoz mindig fiatalokat kérek...

Közben megáll a beszéd. Figyelnie kell. Itt, közvetlenül a hámozógép mögött az olózók szabadláják a rolnikról

lehengeredő falemezt.

Pusztainé áll az olózó mögött. Gyakorlott kézzel nyomja a lemezt a kés alá, ügyelve arra, hogy a csomók és a minőségileg kifogás alá eső részek mellett pontosan vágjon az olózó. Tizenkét éve végzi már ezt a munkát. Keze alatt nem megy veszendőbe használható anyag. Reszta elvtárs az olózók munkájáról megállapítja:

— Nagyon sok függ tőlük! Ha ügyesen szabnak, több

lesz az elsőrendű egész lap, s ez sokat jelent. A prémium is ebből ered! Meg gyorskezüek és nem szaporodnak föl náluk a telt rolnik. Nekünk így schasem kell megállni miattuk. Igaz, hogy ők is tudnak folyamatosan dolgozni, sohasem fennakadás.

Erről a brigádról az a hír terjedt el a Falemezgyárban, hogy a legjobb hámozó és olózó brigád. A mozgásukról is lehet látni, hogy nagy körültekintéssel és felelősséggel dolgoznak, de a teljesítményük is egy állandó magasabb színvonalat mutat. A hónap első dekádjában is igazolták jó hírüket. 126 százaléknál magasabb teljesítményt értek el, köztük fordulatszámú gép mellett! De volt már ennél több is, s talán még lesz is. Hiszen vállalásuk őket is kötelezi! Igaz, az átlagteljesítmény emelésében nem mertek sokat vállalni, csupán 3 százalékat. De olyan brigádnál, amelyik eddig is

megközelítette

a lehetőségekhez képest, a maximumot, ez a szám nem is olyan keveset jelent!

— Mi az anyagtakarékosság terén tudunk inkább nagyobbat lépni — harsogja Reszta elvtárs a zúgásban. Tíz százalékat vállaltunk, ennyivel több használható anyagot fogunk kihozni a rolnokból.

— Hogyan? — ismétli a kérdést s aztán folytatja. — Sok módja van annak! Csak egyet mondok. Ha a tekerő ügyesen hajtja föl a lemezt, úgy, ahogy mutattam neki, ... szóval nem lazán, akkor kiküszöbölhető a lemeztorlás. Ha nem lenne elég szoros a rolni, a fa belső részéből készülő vastagabb lemez összetörné az elsőrendű, vékony lemezt. Jóval több lenne akkor a hulladék.

Nehéz így gép mellett mindenre feleletet kapni, hiszen nemcsak a kérdező foglalja le a dolgozót, hanem elsősorban a munkája. De nem is kell ide sok magyarázkodás! Csak nézni kell munkájukat

egy ideig, hogy az ember rájöjjön: úgy dolgoznak, mint ha mindig így együtt keresték volna kenyérüket. Mind-egyikük azon van, hogy a nyomukban haladó Kis Györgyékkel szemben megtartsák az elsőséget és vállalásukkal ne maradjanak adósok. Sok múlik

az értékes perek

kihasználásán, egymás megértésén. Félperec egymagában alig jelent valamit. De ha Kónyi Feri minden új rolnk feltételekor félpereccel gyarapítja a produktív munkaidőt, már majdnem egy egész órát nyernek naponta. S ha a két Veres, apa és fia, akik a munkatermen kívül, de ugyanebben a brigádban dolgozva, hánccsejtés közben megtalálják a fába szorult vasat, vagy kavicsot — szintén hasznos szolgálatot tesznek a brigádnak.

Reszta elvtárs már négy éve dolgozik a hámozógépen. Nem azokkal kezdte, akik most mellette forgolódnak. Váltakoznak, cserélődnek körülötte az emberek. De mindannyiuk közös tapasztalata ott marad Reszta elvtárral a gépnél és mindig hasznót hajt a brigádnak. Tanulnak tőle, s a brigád nagy egyetértésben mindig követi tanácsait. Most, a november 7. tiszteletére tett vállalás valóra váltásáért küzdenek. Tíz ember küzd a tíz százalékért! Bizonyos, hogy a maga posztján mindegyik megteszi a maga feladatát és a siker most sem marad el!

(—n—n)

Vörösmarty halála 100. évfordulójának a megünneplésére készülnek Szeged iskolái

1955. november 19-én Vörösmarty Mihály halála 100. évfordulójának alkalmából, a magyar nép nagy költőjének emlékeztetere minden középiskolában Vörösmarty-emlékünnepélyt rendeznek.

Az újszegedi Tanítóképző-

A Lengyel—Szovjet Társaság lapjának főszerkesztője Szegeden

Szombaton a déli órákban Szegedre érkezett Andrej Novicki, a Lengyel—Szovjet Társaság lapjának főszerkesztője. A Magyar—Szovjet Társaság szegedi titkársága fogadást rendezett a lengyel vendég tiszteletére. A fogadáson megjelent Korek József, a városi tanács népművelési osztály vezetője, a társaság több funkcionáriusa és szakosztályának titkárai. Andrej Novicki részletesen érdeklődött az MSZT-nek az értelmiség körében kifejtett munkája, valamint a különböző szakosztályok tevékenysége iránt. Majd hangulatos részletességgel beszámolt arról, hogy a legutóbbi kongresszus óta hogyan működik a Lengyel—Szovjet Társaság. A közvetlen hangulatú, részletekre terjedő megbeszélés után Novicki elvtárs Hódmezővásárhelyre utazott, ahol a társaság megyei választmányával találkozott.

A szegedi Nemzeti Színház bemutatta a „Hoffmann meséi”-t

Tegnap este nagy sikerrel mutatta be a szegedi Nemzeti Színház operaegyüttese Offenbach: Hoffmann meséi című operáját, a színház első ideai operabemutatójaként. Az előadásra több budapesti vendég is Szegedre érkezett, többek között Kállai Gyula, a népművelési miniszter helyettese.

Két élenjáró seprűkötő versenye

A Szegedi Seprűgyár már teljesítette október havi terét. Az üzem termékei — kis és nagy seprűk — jórésze exportra, külföldi országokba kerül. Kedvelik a Szegeden gyártott seprűket.

A seprűkészítés mesterei közül való Molnár Sándor és Szűcs Ferenc. Mindketten párttagok és élenjáró munkások. Az első között voltak, akik

megítették vállalásukat

a közelgő nagy évforduló, november 7. tiszteletére. Mindketten azt is ígérték, hogy átlagos 150—155 százalékos mennyiségi termelésüket továbbra is tartják. Molnár Sándor vállalta, hogy 99 százaléknál magasabb seprűt készíti. Nagy figyelmet fordít a minőségre Szűcs Ferenc is. Fel is ajánlotta, hogy ő bizony csak első osztályú árut ad ki kezéből.

Régi barát, régi versenytárs a két élenjáró munkás. Szinte hagyomány már közöttük a vetélkedés. Ki termet többet, jobb minőség-

ben? Ki adja át legeredményesebben tapasztalatait a szakmában járatlanoknak? — ez tömören a versenypont.

Kérdezzük Molnár Sándort a vállalásról, a párosversenyről. Válaszul elmondja, hogy a mennyiség az megvan, s az elsőosztályú seprűk aránya már megközelíti a 99 százalékat. Tudja, hol tart a társaság is. A mennyiségi termelés — felajánlásához híven — 150—155 százalék, s valamivel több, mint 99 százaléknál magasabb elsőosztályú árut. Szóval még teljesen

nyílt a verseny,

s ezután dől majd el, ki lesz a győztes. Persze ez olyan vetélkedés — jól tudja a két versenytárs —, hogy mindkettőjüknek, a gyárnak is hasznót hoz.

Szeretettel beszélnek szakmájukról. „Megvan a fortély a seprűkötésnek. Nem géppel kötjük a seprűt, hanem kézzel. Olyan fogásokat kell alkalmazni, amelyekkel haladunk, s a minőség is megfelelő. Ügyelünk, hogy jól megtartsuk a gyártási előír-

sokat, annyi anyagot dolgozzunk egy seprűbe, amennyi éppen szükséges”.

A két élenjáró dolgozó figyelemmel kíséri egymás munkáját. De messzebb is látnak. Olyan emberek, akik

gondolnak munkásiársaikra,

azokra, akik még nem annyira jártasak a mesterségben, mint ők. Nem kell őket biztatni, s napközben oda-oda állnak egy gyengébben teljesítő mellé, hogy megmutassanak egy jó fogást, vagy jobb módszert a munkában. Szécsi Istvánnak, Bánfi Sándornak, Ábrahám Mihálynak, Beretyka Imrének is szépen, szerényen, jóbarátként ismertették szóval, a gyakorlatban, hogyan lehet eredményesebb a munkájuk.

Molnár Sándor és Szűcs Ferenc általában havonként 1200—1300 forint között keres. Igyekvésük, odaadó munkájuk elismerése anyagiakban is kifejezésre jut. S úgy igyekeznek, hogy elmondhassák: amit ígértünk, teljesítettük.